నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

– 26 –

“**ఆ పోలీసు** పేరు బాలారిష్ట” అన్నాడు మీసాల్రాజా. “పేరులాగే వాడూ దరిద్రుడు. వాడికి పాఠం చెప్పాలి. ఎవరు చెపుతారు?”

“వాడి మీద ఎందుకంత కసి? పై నుంచి ఆర్డర్లు వస్తే వాడేమి చెయ్యగలడు?” అన్నాడు ప్రభు.

పోలీసు స్టేషనులో అతడు తన చెంప పగలుగొట్టిన సంగతి మీసాల్రాజా చెప్పలేదు. “ఎదురు ప్రశ్నలు వెయ్యటం ఎప్పటినుంచీ నేర్చుకున్నావురా ప్రభూ?” అన్నాడు.

“అది కాదు బాసూ. నేను చెప్పేది... “

“చేస్తే చెయ్యి. లేకపోతే నోర్మూసుకుని కూర్చో” కఠినంగా అన్నాడు.

అంజి కల్పించుకుని, “నేను చేస్తాను. ఏమి చెయ్యాలో చెప్పు” అన్నాడు.

“వాడి గురించి వివరాలు కనుక్కోవాలి. చంపకూడదు. కాలో చెయ్యో తీసేయ్యాలి. లేదా తల్లినో చెల్లినో ఏదో చెయ్యలి. అది మనమే చేశామని వాడికి తెలియాలి. జీవితాంతం కుళ్ళి కుళ్ళి చావాలి”.

“చేస్తాను” అన్నాడు అంజి. “ముందు ఆ ఊరెళ్లి వాడి తాలూకు వివరాలన్నీ తెలుసుకుంటాను”

“నేను కూడా వస్తాను” లేస్తూ అన్నాడు ప్రభు. వాళ్ళతో పాటూ గోవిందు కూడా లేచాడు.

“అక్కడికి వెళ్ళాక ఏమి చేశామో ఫోన్ చేస్తాం.”

“జాగ్రత్త. బాంబులు వేసి వాడి ఇల్లు పేల్చేస్తారో, వాడి కాలో చెయ్యో తీసేస్తారో మీ ఇష్టం. నా మీదకి కేసు రాకూడదు. కానీ నేనే ఇదంతా చేశానని వాడికి తెలియాలి”

ముగ్గురూ అతని దగ్గర శలవు తీసుకుని అక్కడి నుంచి వెళ్లి పోయారు.

“బావున్నాయి కార్డులు” అంది రవళి పెళ్లి శుభలేఖలు చూస్తూ. సారమ్మ మొహం విప్పారింది. “నేనే సెలెక్ట్ చేశా” కాసింత గర్వంగా అన్నది.

“గొప్ప టేస్టు నీది. ఇంతకీ మీది ప్రేమ వివాహమా? పెద్దలు కుదిర్చిందా?”

“సగం సగం. నాన్నా, అన్నయ్యా పోయిన తరువాత అమ్మా నేనే ఉన్నాం. మా బాగోగులన్నీ తనే చూసుకునే వాడు. అలా.. అలా..” నవ్వేసింది. “...ముందు వాళ్ళమ్మ ఒప్పుకోలేదు. ఇంతలో సబ్-ఇనస్పెక్టరుగా ప్రమోషన్ వచ్చింది. నావల్లే అనుకున్నారు. ముహూర్తాలు పెట్టేసుకున్నాం”

‘నిర్హేతుక నమ్మకాలు కూడా మనకి సాయం చేస్తాయన్నమాట’ మనసులో అనుకుని “ఆదిత్యపురం ఎప్పుడు వెళ్తున్నావు?” అని అడిగింది.

“ఇపుడే. ఇంకో గంటలో..”

“అధర్వణ అక్కడే ఉంది. మా అత్త ఊరు వెళ్ళిపోతానంటోంది. నీ పెళ్ళికి వచ్చినప్పుడు తనని నాతో పాటూ తెచ్చేసుకుందామని అనుకుంటున్నాను. ఈ లోపులో ఒకసారి మా ఇంటికి వెళ్లి చూడు”

“తప్పకుండా అక్కా. తనకి ఆంజనేయస్వామి విగ్రహం అంటే ఇంటరెస్టు. మన కోవెల పక్కన కొత్తగా కడుతున్నారు చూడు. దాన్ని చూపించమని ఎప్పటి నుంచో అడుగుతోంది”

“దేశంలో అన్నిటికన్నా ఎత్తయిన విగ్రహం ఎక్కడుంది?”

“విజయవాడలో. ఇప్పుడు శ్రీకాకుళం పక్కన మండపం దగ్గర ఇంకా పెద్దది కడుతున్నారనుకుంటా. ఎందుకు అడుగుతున్నావు ఇవన్నీ?”

“మీ ఆయన పేరు ఆంజనేయస్వామి కదా. అన్ని వివరాలూ తెలుసుకున్నావా లేదా – అని”

సారమ్మ అందంగా సిగ్గు పడి, శలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. అంతలో రవళికి ఆగ్రా నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. “ఎలా ఉన్నావ్ సుమా?” అడిగింది రవళి.

“ఫస్ట్ క్లాస్”

“హోటల్ బావుందా?”

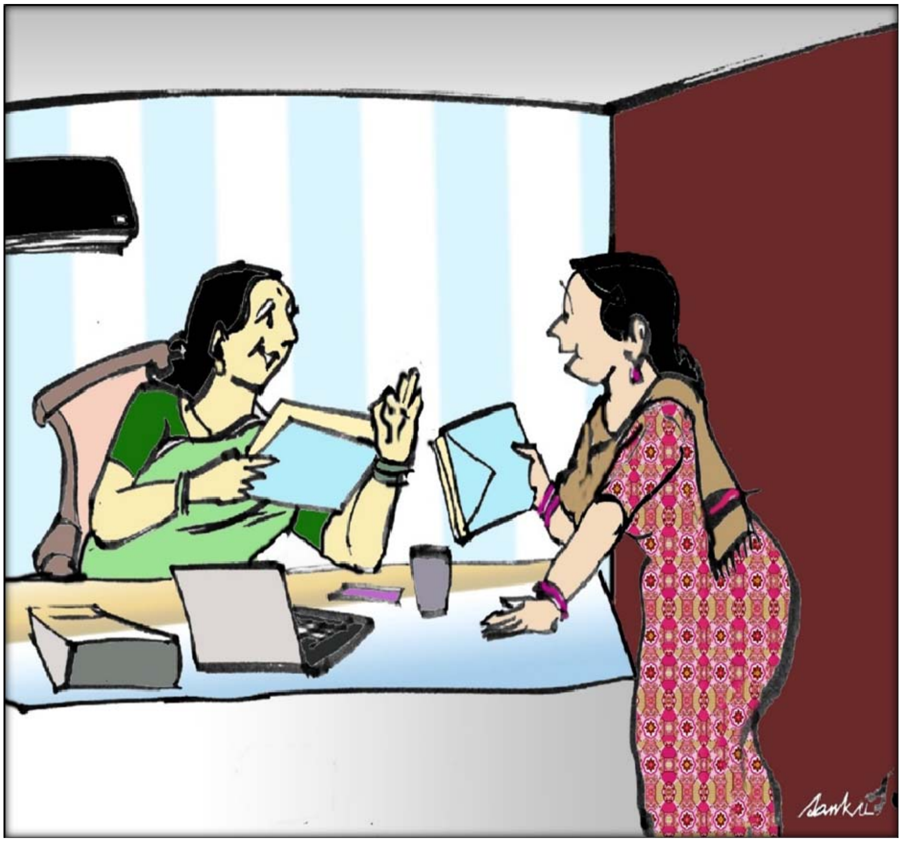

"బావుంది. ఇంత ఖరీదైన హోటల్లో ఉండటం మా ఇద్దరికీ ఇదే మొదటిసారి"

"కిటికీలోంచి తాజ్‌మహల్ కనపడుతోందా?"

"కనపడుతోంది. కానీ.... "

"కానీ ఏమిటి? తలుపు తీయటానికే తీరిక దొరకటం లేదా?"

"ఛా. అది కాదక్కా నేను చెప్పదల్చుకున్నది" అంటూ మాటలు దొరక్క ఆగింది. మదిభావం మాటగా మారాలంటే మనోసాగర మధనం అవసరం. ఆపై ఒక్కొక్క వాక్యమే కూడగట్టుకుని చెప్పటం ప్రారంభించింది.

"ఇది చెప్పటానికి నేనేమీ సిగ్గు పడటం లేదు. కానీ నీకు చెప్పాలి. నీకు కాకపోతే ఎవరికి చెప్పను? జీవితం ఇంత బావుంటుందని నాకు ఇంత కాలం తెలీదక్కా. మా ఇంట్లో అమ్మ, నాన్న, నేనూ ముగ్గురమే. నాన్న ఇంట్లోంచి ఎప్పుడు వెళ్తాడో, ఎప్పుడొస్తాడో తెలీదు. ఇంట్లో ఉన్నా అసలు మాతో మాట్లాడేవాడే కాదు. ఇక అమ్మ. మనిషికి కొన్ని ఇష్టాలు, అయిష్టాలూ ఉంటాయన్న విషయమే తనకి తెలీదు. ఒక దీవిలో ఒకరి భాష ఒకరికి రాని ముగ్గురు మనుష్యులు చిక్కుపడి పోయినట్టు ఆ ఇంట్లో ముగ్గురమూ బ్రతికాం. ఎవరూ చెడ్డవాళ్ళు కాదు. గొడవలు లేవు. కానీ తలుపులు మూసుకున్న ఫీల్. ప్రేమ చెప్పటానికి దార్లు తెలియకో, ప్రదర్శించటానికి ఈగో అడ్డు వచ్చో, ఒక స్పర్శ, ఒక మాట లేకుండా రోజులు గడిచిపోయాయి. ప్రమిద ఉంటే ఏం లాభం? అందులో నూనె లేకపోతే? ఏదో కావాలి. ఏం కావాలో తెలీదు. సరీగ్గా ఆ సమయంలో సారథి పరిచయం అయ్యాడు. ఆకలితో ఉన్న విస్తరాకులోకి అన్నం దొరికినట్టు, దాహంతో ఉన్న ఎడారిని నీటి చుక్క తడిపినట్టు. అతడితో ఉన్నప్పుడు జీవితం ఇంత బావుంటుందా అని ప్రతిక్షణం అనిపించేది. కానీ... కానీ... ఎక్కడో ఏదో వెలితి. ఎందుకో ఇప్పుడు అర్థమైంది. అప్పుడు గుండెల్లో గిల్ట్ ఫీలింగ్. ఇప్పుడు దాన్ని పోగొట్టింది గుండెల మీద మంగళ సూత్రం" అని ఆగి, "నేను అనుకున్నది సరీగ్గా చెప్పానా అక్కా?" అని అడిగింది.

ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పకుండా, "నేనొక మెసేజ్ పంపుతాను. అది చదివి అర్థం చేసుకున్నాక మళ్ళీ ఫోన్ చెయ్యి" అన్నది రవళి.

"ఏమిటక్కా అది?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఎప్పటి నుంచో నేను దాచుకున్నది. ప్రతిసారీ నేను చదువుకునేది. చదువు. నీకూ ఉపయోగపడుతుంది" క్లుప్తంగా అని ఫోన్ పెట్టేసి, మెసేజ్ ఫార్వార్డ్ చేసింది. ఎవరో రచయిత ఎక్కడో వ్రాసిన చాలా పెద్ద మెసేజ్.

'నేను ముక్కు సూటి మనిషిని. కుండ బద్దలు కొట్టినట్టు మాట్లాడతాను' అంటారు కొందరు. ఎదుటివ్యక్తి ప్యాంటు గుండీలు పెట్టుకోకపోతే చెప్పటం వేరు. నీ మొహం దరిద్రంగా ఉన్నదని కుండ బద్దలు కొట్టటం వేరు. మనిషికి లౌక్యం కావాలి. యుద్ధమెందుకని కృష్ణుడు

రాయబారమూ చేశాడు. అవసరమైతే యుద్ధసారథ్యమూ చేశాడు. అదీ ప్రజ్ఞ. దుర్యోధనుడు ఎలాగూ సైన్యాన్ని అడుగుతాడని తెలుసు. 'నే కావాలా? సైన్యం కావాలా?' అని అడగటం లౌక్యం.

లౌక్యం ప్రజ్ఞలో ఒక భాగం.

గిరిజాకల్యాణ యక్షగానంలో పర్వత రాజపుత్రి పార్వతి, శివుడు లభించక ఆత్మహత్యకు పాల్పడబోతూంటే సూత్రధారుడు, 'తగదిది తగదిది ధరణీధర వర సుకుమారీ. అండగా మదనుడుండగా, మన విరిశరముల పదనుండగా, కోరిన వాడెవడైనా నీ దాసు చేయనా' అంటాడు. చిన్నబాణంతో పోయేదానికి బ్రహ్మాస్త్రం వాడకపోవటం; ఎదుటివాళ్ళని నష్టపరచకుండా మనక్కావాల్సింది పొందటం లౌక్యం.

దురదృష్టవశాత్తూ 'లౌక్యం' అన్న పదాన్ని మనం నెగెటివ్ సెన్స్‌లోనే ఎక్కువ వాడతాం. మెటీరియలిజం, ఇండివిద్యువాలిటీ, మొండితనం, లౌక్యం, డబుల్ స్టాండర్డ్... అన్నీ వేరు వేరు పదాలు. ఇద్దరి మధ్య తగవులు పెట్టేవాడిని 'లిటిగెంట్' అంటారు. లిటిగేషన్ వేరు. లౌక్యం వేరు. కన్యాశుల్కం నాటకంలో "అది మోసం కాదు. నా లౌక్య ప్రజ్ఞే" అంటాడు రామప్ప పంతులు. "ఔరా! తాము చేస్తే లౌక్యమూ, మరొకరు చేస్తే మోసమూనా?" అని మధురవాణి ఆశ్చర్యపోతుంది. 'నమ్మిన చోట చేస్తే మోసమూ, నమ్మని చోట చేస్తే లౌక్యము' అనే నానుడిని ఎంతో గొప్పగా చెప్పాడు గురజాడ అప్పారావు మాస్టారు.

స్త్రీ సమస్యని పరిష్కరించటానికి ఉత్తమమార్గం ఆమె చెప్పేది చివరివరకూ వినడం. పురుషుడి సమస్యని పరిష్కరించటానికి ఉత్తమమార్గం, అతడికి సలహా చెప్పకపోవటం. ఏది చెప్పాలో, ఏది చెప్పకూడదో చెప్పి భాగస్వామికి రహస్యాలన్నీ చెప్పేసినట్టు భ్రమ కలిగించటం దాంపత్యంలో లౌక్యం.

లౌక్యులకి అవతలివారి ఇష్టాయిష్టాలూ, బలహీనతలూ క్షుణ్ణంగా తెలిసుంటాయి. పొగడ్త అని అనుమానం రాకుండా పొగడటం, తెగడాల్సిన చోట కంట్రోల్‌లో ఉండటం, లౌక్యుడి కళ.

పొగడ్త వేరు. అభినందన వేరు. లేని మునగచెట్టు ఎక్కించటం పొగడ్త. అది భట్రాజుల పని. అభినందన అంటే ఉన్నదానికి విశేషణాలు అద్దటం. అభినందన అభిలషణీయం. అది బంధాన్ని కాపాడుతుంది. "మొన్నెప్పుడో చిక్కుడుకాయ కూర చేశావు చూడు. చాలా బాగుందోయ్. మళ్ళీ ఒక్కసారి చెయ్యి ప్లీజ్" అని భార్యతోనూ, "ఈ మధ్య ప్రొద్దున్నే లేస్తున్నావ్. బాగా డిసిప్లిన్ అయ్యావురా. ప్రౌడ్ ఆఫ్ యు మై సన్" అని కొడుకుతోనూ, "డ్రైవింగ్ చాలా బాగా చేశావయ్యా గుడ్.." అని డ్రైవరుతోనూ అనటంలో నష్టం లేదు కదా.

"మీ జీవితంలో బాగా గుర్తుండిపోయిన ఒక మధుర సంఘటన చెప్పండి మాలక్ష్మిగారూ" అని పక్కింటావిడ అడిగింది. మాలక్ష్మి క్షణం కూడా ఆలోచించకుండా, '...నలభై ఏళ్ళ క్రితం ఓ రోజు మా ఆయన 'పాతికేళ్ళ నుంచీ నన్నెలా భరిస్తున్నావే సీతామాలక్ష్మీ. నీకు పద్మశ్రీ ఇవ్వాలే' అన్నాడు. ఇన్నేళ్ళయినా ఆ మాట గుర్తుండి పోయింది" అన్నది.

అభినందన అవతలి వారికి బోలెడంత పాజిటివ్ ఎనర్జీ ఇస్తుంది. పిండి రుబ్బటం నుంచి, ప్రొద్దున్నే ఇంటిల్లిపాదికీ దోసెలు వెయ్యటం వరకూ ఒక వితంతు బామ్మ పని. పెద్ద కుటుంబం. దాదాపు పదిమంది పిల్లలు ఆవిడ చుట్టూ చేరి, "ప్లీజ్ ఇంకొకటి వెయ్యవా అమ్మమ్మా, ప్లీజ్ ఇంకొకటి నానమ్మా, ఇంకోటి బామ్మా" అంటూ వేపుకు తినేవారు. ఆ వయసులో అరవై డెబ్బై దోసెలు వేయటానికి ఆ మాటలు పాజిటివ్ టాబ్లెట్సు లాగా పని చేసేవి అనుకుంటా.

❦❦❦

అరగంట తరువాత సుమ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

"మెస్సేజ్ చదివావా?" ప్రశ్నించింది రవళి.

"ప్రజ్ఞ, లౌక్యం గురించి కదా. బావుంది. కానీ ఎందుకు పంపావో అర్థం కాలేదు"

"ఎప్పుడో చాలాకాలం క్రితం సేవ్ చేసి పెట్టుకున్న మెసేజ్ అది. మళ్ళీ ఇంకొకసారి చదువు"

"దేనికి?"

"మీ ఇంటి గురించి చెప్తూ, ఒకే దీవిలో భాష తెలియని ముగ్గురు వ్యక్తులు... అన్నావు కదా"

"అన్నాను"

"నీ భాష ఇంట్లోవాళ్ళకి రాకపోతే, వాళ్ల భాష నువ్వే నేర్చుకోవచ్చుగా?"

"అర్థం కాలేదు"

"ప్రమిద ఉంది. నూనె లేదు – అన్నావు"

"అవును. అన్నాను"

"నూనె పోసి ప్రమిదని నువ్వే వెలిగించవచ్చుగా. ఆ మెసేజి చెప్పేది అదే."

అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నట్టు సుమ మౌనం వహించింది.

"నీకు పంపిన మెసేజిలో వంట ప్రసక్తి కూడా ఉంది చదివావుగా" అన్నది రవళి.

"అవును."

"మీ అమ్మతో ఎప్పుడైనా, 'భలే వండుతావే నువ్వు' అన్నావా? మేధావికీ, కళాకారుడికీ అభినందన గొప్ప స్ఫూర్తి. మీ నాన్న మేధావి. ఆయన్ని ఒకసారైనా పొగిడావా? ఆలోచించు. నీ తరఫు నుంచి ప్రయత్నం చెయ్యకుండా అవతలి వారిని నిందిస్తే ఏం లాభం? చాలా ఇళ్ళలో ప్రమిదలుంటాయి. ఎవరూ నూనె పొయ్యరు. ఇంకొకరు పొయ్యాలని చూస్తూ ఉంటారు."

"ఏం చెయ్యను?"

"మీ ఇంటి గురించి నీకున్న ఫీలింగ్స్, ఏ పరిస్థితుల్లో సారథిని ప్రేమించావో, ఇంట్లో చెప్పడానికి ఎందుకు భయపడ్డావో అన్నీ యథాతథంగా మీ నాన్నకి ఉత్తరం వ్రాయి. అదీ ప్రజ్ఞ..! అర్ధరాత్రి మీసాల్రాజా ఫోన్ చేసి ఎలా బెదరగొట్టాడో, ఆ భయంతో రాత్రికి రాత్రి ఇంట్లోంచి ఎలా వెళ్లిపోయావో నీ మీద జాలి కలిగేలా చెప్పు. నీ మీద మీ నాన్నకున్న కోపం వాడి మీదకు పోతుంది. అదే లౌక్యం..! ఇంత చెప్పినా వాళ్ళు అర్థం చేసుకోలేదనుకో. బంతి వాళ్ళ కోర్టులో ఉంటుంది. ఆ తర్వాత నీకు ఏ రకమైన గిల్ట్ ఫీలింగూ ఉండదు. నాకు తెలిసినంతలో మీ తల్లిదండ్రులు నిన్ను వదులుకోరు. ముఖ్యంగా సారథిని చూసిన తర్వాత" అని ఫోన్ పెట్టేసింది.

వెళ్ళటానికి రెడీ అవుతూ, పక్కనే ఉండి అంతా విన్న సారమ్మ , "ఇద్దర్నీ కలుపుతున్నావేమిటి? ఆ ముసలాడి నుంచి కూతుర్ని దూరం చెయ్యటమేగా నీక్కావలసింది" అని అడిగింది.

"తండ్రి నుంచి కూతుర్ని దూరం చెయ్యాలి కానీ, కూతురుకి ఇల్లు దూరం చెయ్యటం కాదు".

సారమ్మ ఆమెవైపు అయోమయంగా చూసింది. "నువ్వు నాకు ఎప్పుడూ అర్థం కావు రవళీ".

"ఇందులో అర్థం కానంత పెద్ద విషయం ఏముంది సమ్మూ? ఇవ్వవలసిన షాక్ ఇచ్చేసాం. ఇప్పుడిక మా గొడవలతో ఆ అమ్మాయిని తల్లి నుంచి దూరం చెయ్యటం భావ్యం కాదు కదా. ఆ మాటకొస్తే, నా వ్యతిరేకత చాణుక్య మీద కాదు. అతడి విధానాల పట్ల..! బ్యాంకుల్ని మోసం చేసే వ్యాపారవేత్తలు, పొజిషన్ వాడుకునే ప్రభుత్వాధికారులూ, కోట్లు వెనకేసే రాజకీయ నాయకులూ... ఈ మేధావులకి ఎక్కడో ఒక చోట 'చెక్' పెట్టకపోతే, జనాల్ని బుట్టలో వెయ్యటం ఇంత సులభమా అనుకుంటారు. వీళ్ళని చూసిన తరువాతి తరం, జీవితంలో పైకి రావాలంటే క్షుద్ర ఆలోచనలతో చీకటి వ్యాపారమో, చౌకబారు రాజకీయమో చెయ్యాలనే అభిప్రాయానికి వస్తారు". సారమ్మ స్థబ్దురాలై వింటూండగా ఆప్తవాక్యం చెప్పింది: "సమాజం బావుండాలంటే మేధావులు 'మంచి' వైపు ఉండాలి. చెడు వైపు కాదు. ప్రస్తుతం దానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతోంది".

సారమ్మ ఆమె చేతి మీద చెయ్యి వేసి, "నాకు నీలా ఉండాలని ఉంటుంది అక్కా. పుస్తకాలు చదవాలని, జ్ఞానం సంపాదించుకోవాలని ఉంటుంది. ఉండలేను. బద్ధకం" అంది దిగులుగా.

"ఈ ప్రపంచంలో బద్ధకం అనే పదం లేదని నేనేదైనా చెప్తే అది మళ్ళీ ఒక లెక్చరులా ఉంటుంది. జ్ఞానం గురించి ఎక్కువ ఆలోచిస్తూ అమాయకత్వాన్ని పోగొట్టుకోకుండా, హ్యాపీగా మొగుడితో ఎంజాయ్ చెయ్యి. బాలారిష్ట గురించి నాకు బాగా తెలుసు. అతను నీకు దొరికిన అదృష్టం" అన్నది.

సారమ్మ ఆకాశానికి దణ్ణం పెట్టుకుంటూ "థ్యాంక్స్ అక్కా. అన్నా, నాన్నా పోయారు. ఇంకెవ్వరూ లేరు. నీ మాట నిజమైతే అంతకన్నా ఏమి కావాలి?" అంది. అయిదు నిముషాల తరువాత ఆదిత్యపురం బయల్దేరింది.

సరీగ్గా ఆ సమయానికి మీసాలరాజా స్నేహితులు అంజి, గోవిందు, ప్రభూ ముగ్గురూ ఆదిత్యపురంలో బస్సు దిగారు.

– 27 –

అంజి చేసిన మొదటి హత్య స్వంత సోదరిని.

ఆడ-మొగ పిల్లల మీద తల్లిదండ్రుల ప్రభావం ఎలా వేర్వేరుగా ఉంటుందో చెప్పటానికి ఆ అక్కా తమ్ముళ్ళ జీవితాలే ఉదాహరణ.

అంజి సోదరి పేరు తిలోత్తమ. తిలము అంటే నువ్వులు. సుందోపసుందులనే రాక్షసులను చంపటానికి తిలోత్తమ అనే అప్సరసని బ్రహ్మ సృష్టించాడు. మూడు లోకాలలోని సమస్త అందాలన్నీ నువ్వు గింజ పరిమాణంలో కాస్త కాస్త తీసుకుని సృష్టించాడు కాబట్టి ఆమెకు తిలోత్తమ అనే పేరు వచ్చింది.

ఆ తిలోత్తమ లాగే ఆమె కూడా భూలోకపు అప్సరస. కానీ ఆ ఇంట్లో ప్రతి రోజూ గొడవే. తండ్రి తల్లిని కొట్టేవాడు. అంజి ఆమెని కొట్టేవాడు. నరకం భరించలేక బెంగుళూరు వెళ్లి సత్యానంద ఆశ్రమంలో చేరింది. ఆ విషయం తెలిసి హనుమంతరావు కిడ్నాప్ రిపోర్ట్ ఇచ్చాడు. అతడు కాబోయే ఎమ్మెల్యే, మరియు ముఖ్యమంత్రికి దగ్గరా అవటంతో పోలీసులు చకచకా ఇన్వెస్టిగేట్ చేసి, ఆ అమ్మాయి సత్యానంద ఆశ్రమంలో ఉన్నదని తెలిసి బాబాని అరెస్ట్ చేసి, అమ్మాయిని పట్టుకుని వెనక్కి తీసుకొచ్చారు. కొంత కాలానికి స్వామి బెయిల్ మీద విడుదలయ్యాడు. తిలోత్తమ తిరిగి గురువు 'దగ్గరికి' వెళ్ళిపోవటానికి ఆయుత్తమవుతూ ఉండగా ఇంట్లో పెద్ద గొడవ జరిగింది.

సత్యానంద శిష్యులు అదోరకం. రెండు రెళ్ళు అయిదు అని గురువు బోధిస్తే, అది కరెక్టని మనస్ఫూర్తిగా నమ్ముతారు. 'మనసు చెప్పిన భాష మాట్లాడటం' వారి ముఖ్య క్వాలిటీ. మరోలా చెప్పాలంటే, అవతలివారు తిట్టినా, నవ్వుకున్నా, హేళన చేసినా, నమ్మినా నమ్మకున్నా, తాము అనుకున్నది ధైర్యంగా చెప్పటం, చెయ్యటం.

అంజి పెద్ద గొడవ చేశాడు. "వాడో చీట్ అని నీకు తెలీదా? వాడి చుట్టూ భజనలు చేస్తావా? నువ్వు నా తోడబుట్టినదానివని వని చెప్పుకోవడానికి సిగ్గుగా ఉందే".

"మీసాల్రాజా చీట్ అని నీకు తెలీదా? వాడి చుట్టూ నువ్వు భజన చెయ్యటం లేదా? నువ్వు నా బ్రదర్ వని చెప్పుకోవటానికి సిగ్గుగా ఉందని నేను అన్లేదే" అన్నది తిలోత్తమ.

"వాడు కిడ్నాప్ కేసులో అరెస్ట్ అయి జైల్లో కూర్చొని వచ్చాడు."

"క్రితం ఏడాది బ్రోతల్ కేసులో నువ్వూ జైల్లో చిప్పకూడు తిన్నావుగా."

"వాడి మొగ స్నేహితుల్ని నువ్వు ఎంటర్టెయిన్ చెయ్యటం ఏమిటి? థూ. అదేమి బ్రతుకు"

"నీకింకా పెళ్లి కాలేదు. ఇప్పటికే వందమంది ఆడాళ్ళని చెరిచావు. అదేమి బ్రతుకు? అయినా నువ్వు చేసేదే నేను చేస్తే ఎందుకు బాధ? అన్నకో న్యాయం. చెల్లికో న్యాయమా? అయినా, మూర్ఖంగా ఉంటే ఆనందం వస్తుందో, జ్ఞానంగా ఉంటే ఆనందం వస్తుందో చెప్పడానికి నువ్వెవరు? బాబా... బాబా... అంటూ మేము భజనలు చేస్తాం. గోవిందా గోవిందా... అయ్యప్పా అయ్యప్పా.... అని నువ్వు భజనలు చేస్తావు. మమ్మల్ని చూసి నువ్వెంత జాలి పడతావో, నిన్ను చూసి మేమూ అంతే జాలి పడతాం. నీ వాదనతో నువ్వు ఆనందంగా ఉన్నావు. మా నమ్మకంలో మేము సంతోషంగా ఉన్నాము. నీ కళ్ళజోడుతో మమ్మల్ని ఎందుకు చూస్తావు? అక్కడ ఆశ్రమంలో నాలాంటి వయసున్న అమ్మాయిలు బోల్డుమంది ఉన్నారు. ఇంట్లో సాధింపులూ, బయట గోకుళ్ళు లేకుండా రోజంతా ఆడుతూ పాడుతూ హాయిగా గడిపేస్తాం. ఈర్ష్యాసూయలు ఏమీ ఉండవు. ఆయన చెప్పే మాటలకి అప్పుడప్పుడు చప్పట్లు కొడితే చాలు. అంతకన్నా ఎంజాయ్మెంట్ ఏముంది? ఆయన ఆత్మలింగాన్ని తీస్తాడో, బోడి లింగం తీస్తాడో మాకు అనవసరం. ఆయన సూర్యోదయాన్ని ఆలస్యం చేస్తానంటే నమ్మే భక్తులు బోలెడుమంది ఉన్నారు. వాళ్ళు డబ్బులు ఇస్తారు. వాటితో ఆయన మమ్మల్ని ఆనందంగా ఉంచుతాడు. మంచి పడక, గొప్ప భోజనం, జనం భజనలు, హడావుడి, హెలికాప్టరులో ఊటీ ట్రిప్పు. బయట ప్రపంచంతో మాకు సంబంధం లేదు".

"వాడితో ఒకేసారి ఇద్దరిద్దరు ఆడాళ్ళు పడుకుంటారటగా. అదేమి ఆనందమే?"

"నీవు బ్యాంకాక్ వెళ్ళినప్పుడు ఇద్దరాడాళ్ళతో పడుకోలేదా? ఫోటోలు కూడా దిగావ్. వెనుక సాండ్విచ్ అని కూడా వ్రాసుకున్నావు. అదేమి ఆనందం?"

తండ్రి కల్పించుకున్నాడు. "జనం మూర్ఖులే. ఇసింతయినా జ్ఞానం లేకుండా నువ్వూ ఓ గొర్రెలా వారితో చేరతావా?"

"జనం మూర్ఖంగా ఉంటేనే కాదా నాన్నా మీరు ఎలక్షన్లలో గెలిచేది".

"తన కరెన్సీ తనే ముద్రిస్తాడా? దీవిలో దేశం స్థాపిస్తాడా? ఆ మూర్ఖుడి మోచేతి నీళ్ళు నువ్వు తాగుతావా?"

"ఏం? నువ్వు మన మూర్ఖ ముఖ్యమంత్రి మోచేతి నీళ్ళు తాగటం లేదా?"

అప్పుడు కొట్టాడు అంజి. కర్రతో తల మీద ఎంత గట్టిగా మోదాడంటే ఆమె అక్కడికక్కడే ప్రాణాలు వదిలింది. అక్కడ పురాణాల్లో తిలోత్తమ వల్ల సుందోపసుందులు చచ్చారు. ఇక్కడ వాస్తవంలో సుందోప సుందుల్లాంటి తండ్రీ కొడుకులు తిలోత్తమని చంపారు.

శవాన్ని కార్లో వేసుకెళ్ళి అడవిలో పాతిపెట్టారు. అలా తిలోత్తమ చరిత్ర సమాప్తమయింది.

అంజి అలా తయారవటానికి కారణం తండ్రి.

పెంపకంలో చాలా రకాలున్నాయి. పిల్లలు వీసమెత్తు కష్టపడకుండా వాళ్ళు నడిచే దారిలో ముళ్ళనీ, అడ్డంకుల్నీ తీసేసి శుభ్రం చెయ్యటాన్నీ, అడిగిందల్లా ఇవ్వటాన్నీ '*బుల్డోజర్* ' పేరెంటింగ్ అంటారు. పిల్లల గురించి అనుక్షణం కంగారుపడుతూ క్షణానికో సారి 'అలా వెళ్ళకు, ఇలా చెయ్యకు' అని నాన్-స్టాప్ సలహాలు ఇవ్వటాన్ని '*హెలికాప్టర్*' పేరెంటింగ్ అంటారు. గారాబం వల్ల మొదటి రకం పిల్లలు మొండివాళ్ళు అవుతారు. రెండో రకం పిల్లలు ఆత్మన్యూనత (కాంప్లెక్స్) తో పెరుగుతారు.

ఇరవై నాలుగ్గంటలూ తండ్రి చేతకానితనాన్ని ఇంట్లో తల్లి ఎత్తి పొడుస్తూన్నా, తల్లిని తండ్రి తిడుతూ/ కొడుతూ ఉన్నా, అటువంటి ఇళ్ళల్లో పెరిగిన పిల్లలు మూడో రకం. వీరు శాడిజంతో కూడిన అభద్రతా భావంతో పెరుగుతారు. వీళ్ళు తిరిగి 3 రకాలుగా తయారయ్యే అవకాశం ఉందని ప్రముఖ మానసిక శాస్త్రవేత్త ఎరిక్సన్ అంటాడు. 'కొట్టటం' ద్వారా బలహీనులపై అధికారం చెలాయించవచ్చన్న అభిప్రాయం చిన్న వయసులోనే పడటం వల్ల, ఈ వ్యక్తులు పెద్దయ్యాక పెళ్ళాన్ని తిట్టటం, పిల్లల్ని కొట్టటం చేస్తారు. ఇది మొదటి రకం. దీనికి వ్యతిరేకంగా, తమ కాంప్లెక్స్ నించి బయటపడటానికి కసిగా కృషి చేసి రెండో రకం వ్యక్తులు జీవితంలో పైకి వస్తారు. మూడో రకం వ్యక్తులు స్త్రీలయితే, సంభాషణల్లో తరచు 'నేను' అన్న పదం ఉపయోగిస్తారు. 'తమ గురించి' ఎక్కువ చెప్పుకుంటూ తమ అభద్రతాభావాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటారు. మొగవాళ్ళయితే తమ గర్ల్-ఫ్రెండ్స్ 'లిస్టు'ని తమ గొప్పతనానికి ఇండికేటరుగా భావిస్తూ, స్నేహితుల దగ్గర తరచూ తమ అనుభవాల గురించి ప్రస్తావిస్తూ తమ కాంప్లెక్సుని తగ్గించుకుంటారు. అమ్మాయిల్ని లైనులో పెట్టటం ద్వారా, తమలో ఏదో గొప్పతనం ఉన్నది కాబట్టే ఇంతమంది స్త్రీలు తనని ఇష్టపడుతున్నారన్న భావంతో తమ న్యూనత నించి బయటపడటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఒకరితో ప్రేమలో ఉండగానే వేరొకరికోసం వెతుకుతారు. దీన్నే మనస్తత్వ శాస్త్రంలో 'లవ్ అడిక్షన్' అంటారు.

మూడో వర్గానికి చెందినవాడు అంజి. తండ్రి సర్పంచ్. అసలు ఇంట్లో ఉండేవాడు కాదు. ఉన్నప్పుడు అతని ఏకైక పని భార్యని కొట్టటం. అటువంటి బాల్యం వల్ల ఏర్పడిన అభద్రతాభావాన్ని, 'అమ్మాయిని గెలవటం' అనే విద్యతో బ్యాలెన్స్ చేస్తాడు.

ఎటువంటి స్త్రీ నైనా తన సంభాషణా చాతుర్యంతో కట్టి పడేయటం అంజికి వచ్చిన ఏకైక విద్య అని ప్రారంభంలోనే చెప్పటం జరిగింది. ఫేసుబుక్కు వాల్ చూసి మానసిక ఒంటరితనంతో బాధపడే ఆడవాళ్ళని అంచనా వేయగలడు. గుర్తింపు కోసం తహతహలాడే స్త్రీలని తన మృదుమధుర భాషణ, వారిలో లేని క్వాలిటీస్ కేలిడియోస్కోప్ లో వర్ణించటం, ఉన్న క్వాలిటీస్ భూతద్దంలో చూపించటం, మెచ్చుకోలు, పొగడ్తలతో మునగచెట్టు ఎక్కించటం, వారి కష్టాలు వినటం, సానుభూతి చూపించటం, జ్యోతిష్యం, న్యూమరాలజీ, ఆపై అంతర్గత సమస్యల చర్చ, మరికొంచెం పరిచయం పెరిగాక పోర్నో జోకులు... ఇలా స్నేహం పెంచుకుంటాడు.

కేవలం ఆ ఒక్క క్వాలిటీ వల్లనే మీసాల్రాజా కంపెనీలో చెలామణి అవుతున్నాడు.

తండ్రి ప్రస్తుతం ఎలక్షన్సులో నిలబడుతున్నాడు. ఆ ప్రచారంలో ఉండగా ఆదిత్యపురం వెళ్లి బాలారిష్ట వివరాలు కనుక్కునే పని మీసాల్రాజా అప్పచెప్పాడు. తండ్రికన్నా స్నేహితుడు ముఖ్యం కదా. స్నేహితులతో కలిసి ఆదిత్యపురం వచ్చాడు. ముగ్గురూ బస్-స్టాండులో దిగి

మాట్లాడుకుంటూ నడుస్తున్నారు. ఫేసుబుక్కులో ఎంతో మర్యాదగా మాట్లాడే మొగాళ్ళు పరోక్షంలో ఆ స్త్రీల గురించి ఎలా మాట్లాడుకుంటారో వాళ్ళ సంభాషణే ఉదాహరణ.

"అమ్మలుతో స్నేహం ఎంతవరకూ వచ్చిందిరా" గోవిందు అడిగాడు.

"ఛాటింగ్ మాత్రమే చేద్దాం. కలవొద్దు అంటోంది"

"ఇక్కడ కాళ్ళు సాచుకుని ఖాళీగా కూర్చున్నామని ఆ '...' అనుకుంటుందా" ఓ బూతు మాట వాడాడు ప్రభు.

"పవిత్ర స్నేహం చేద్దామంటుంది"

"ఛాటింగ్ చేస్తే పవిత్రత పోదా?"

(కొనసాగింపు వచ్చేనెల)

COMMENTS